

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ Η'

13 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1930

ΑΡΙΘ. 50

ΕΓΓΡΑΦΑ ΤΟΥ ΜΑΚ. ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ

α'

Πρὸς τὴν Αὐτοῦ Ἐξοχότητα
τὸν Κύριον Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως
Κύριε Πρόεδρε,

Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, βεβηλωμένη συγκινηθεῖσα ἐκ τῶν ἀπονεμηθεισῶν εἰς τὸν νεκρὸν τοῦ αἰμνίστου Πατριάρχου Κωνσταντίνου ΣΤ' ὅπως ἐκτάκτων στρατιωτικῶν καὶ πολιτικῶν τιμῶν, προάγεται ἵνα δι' ἐμοῦ εὐχαριστήσῃ ὑμᾶς τὸν σφόδρα τὴν πρωτοβουλίαν ταύτην καὶ καταδείξαντα εἶναι ἀπαξ ἀξιόηματα εὐσεβείας καὶ ἀγάπης πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν.

Ἡ ὑμετέρα ἀποφάσις, ὡς καὶ τιμῆς τοῦ Πατριάρχου, ἀνταπεκρίθη εἰς τὸ βεβηλωμένον θρησκευτικὸν αἶσθημα τοῦ λαοῦ, ὅστις ἐσπευσεν ἀθρόως ἵνα ἐκδηλώσῃ αὐτὸ κατὰ τὴν κηδεῖαν τοῦ Πατριάρχου καὶ νὰ καταδείξῃ τὴν πλήρη ἱκανοποίησιν αὐτοῦ ἐκ τῶν ἀπονεμηθεισῶν παρὰ τῆς Πολιτείας εἰς αὐτὸν τιμῶν.

Ὅθεν θερμότατα εὐχαριστοῦντες ὑμᾶς, ἐπικαλούμεθα ἐφ' ὑμᾶς καὶ ἐπὶ πάντα τὰ μέλη τῆς Κυβερνήσεως τὴν εὐλογίαν τοῦ Ὑψίστου καὶ διατελοῦμεν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5ῃ Δεκεμβρίου 1930.

Διάπυρος πρὸς Κύριον εὐχέτης
† Ο ΑΘΗΝΩΝ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

β'

Πρὸς τὸν Κύριον Ὑπουργὸν Παιδείας καὶ
Θρησκευμάτων.

Κύριε Ὑπουργέ,

Ἡ Ἱεραρχία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἐπιδοκιμάσασα πλήρως τὰς ὑπὸ τῆς Διαρκούς Ἱερᾶς Συνόδου ἐκφρασθείσας ἡδὴ πρὸς ὑμᾶς εὐχαριστίας ἐπὶ ταῖς ληφθεῖσαις ἀποφάσεσι πρὸς ἀπαγόρευσιν τῆς φοιτήσεως τῶν Ἑλληνοπαίδων εἰς ξένα δημοτικὰ Σχολεῖα, ἀπεφάσισεν ὅπως καὶ αὕτη, ὡς ἐκπροσωποῦσα τὴν ὅλην Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος, ἐκφράσῃ πρὸς ὑμᾶς θερμότατας εὐχαριστίας καὶ συγχαρῇ ὑμᾶς διὰ τὸ ἐθνωφελέστατον μέτρον τοῦτο, τὸ ὅποιον ἀπαλλάσσει τὴν Ἑλληνικὴν νεότητα ἀπὸ τῶν κινδύνων διαστρεβλώσεως τοῦ τε ὁρθοδόξου θρησκευτικοῦ καὶ τοῦ ἐθνικοῦ αἰσθηματος.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ δὲ ταύτῃ ἡ Ἱεραρχία τῆς Ἐκκλησίας Ἑλλάδος παρακαλεῖ ὑμᾶς, ὅπως ἐνισχυθῇ ἡ διδασκαλία τῶν θρησκευτικῶν μαθημάτων ἐν τοῖς Σχολείοις καὶ ὅπως ἡ διδασκαλία αὕτη ἀνατίθεται ἀποκλειστικῶς, ὡς γίνεται εἰς πάντα τὰ Κράτη, εἰς θεολόγους, διότι εἶναι ἀναντίρρητον, ὅτι μόνον εἰδικῶς παρεσκευασμένοι διὰ τὴν διδασκαλίαν τοῦ θρησκευτικοῦ μαθήματος εἶναι δυνατόν νὰ καταστήσωσιν αὐτὸ ἐπωφελές, νὰ ἐμφυτεύσωσιν εἰς τὰς ἀπαλὰς ψυχὰς τῶν παιδῶν ἀκαράντους θρησκευτικὰς πεποιθήσεις καὶ νὰ διαπλάσωσι δι' αὐτῶν τὸ ἥθος καὶ τὸν χαρακτὴρα τοῦ παιδός.

Ἐν ὅσῳ δὲ πανταχοῦ τοῦ κόσμου ἐμολογεῖται ὅτι τὸ θρησκευτικὸν μάθημα δέον ἔσται νὰ ἀποτελῇ τὴν βάσιν τῆς ὅλης παιδείας, δικαίον εἶναι νὰ στραφῇ πρὸς αὐτὸ ἐξαιρετικὴ προσπάθεια καὶ νὰ ἀνατίθεται ἡ διδασκαλία αὐτοῦ εἰς πόδας πονηρὰ δυνάμειν μᾶλλον νὰ βλάψωσιν ἢ νὰ ὠφελησώσιν, καὶ νὰ προκαλέσωσι τὴν περιφρόνησιν πρὸς τὸ θεμελιώδες τοῦτο μάθημα.

Ἡ Ἱεραρχία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τρέφει τὴν χρηστὴν ἐλπίδα, ὅτι θὰ θελήσῃτε νὰ προσήτε εἰς τὴν λήψιν τῶν ἐνδεικνυμένων νομοθετικῶν μέτρων, δι' ὧν θὰ ἐνισχυθῇ καὶ θὰ ἐξυψωθῇ τὸ θρησκευτικὸν μάθημα καὶ θὰ ἀνατεθῇ ἡ διδασκαλία αὐτοῦ εἰς θεολόγους.

Ἐπὶ τούτοις ἐπευχόμενοι πᾶσαν ἐπιτυχίαν τῶν τοιούτων ὑμετέρων προσπαθειῶν ὑπὲρ τῆς ἐξυψώσεως ἐν γένει τῆς παιδείας τῆς Ἑλληνικῆς Νεολαίας, διατελούμεν μετ' ἐγκαρδίων εὐχῶν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5ῃ Δεκεμβρίου 1930.

Διάπυρος πρὸς Κύριον εὐχέτης
† Ο ΑΘΗΝΩΝ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

ΟΙ ΛΑΪΚΟΙ ΕΝ Τῇ ΟΡΘΟΔΟΞῳ ΕΚΚΛΗΣΙΑΙ *

II

Δυστυχῶς ὁ κ. Zankow δὲν ἀναπτύσσει τὴν ἑαυτοῦ γνώμην, καθ' ἣν τὴν ὕψιστην ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ αὐθεντίαν δὲν ἔχουσιν οἱ ἐπίσκοποι ἢ ὁ κληρὸς καθόλου, ἀλλ' ἡ ὅλη ἐκκλησία, τὸ πλήρωμα τῆς ἐκκλησίας. Ἡ ἀνάπτυξις δ' αὕτη εἶναι τοσοῦτον μᾶλλον ἀναγκαία, καθ' ὅσον ὁ κ. Zankow δέχεται ὅτι οἱ ἐτερόδοξοι ἀποτελοῦσι μέλη τῆς μιᾶς ἐκκλησίας (σελ.

* Συνέχεια ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ 48 καὶ τέλος.

76)¹. Ἐκ τῆς ἀκολουθοῦσας ὁμως ἀπαντήσεως ἐπὶ τῆς ἐρωτήσεως «Εἶναι ὅλοι αἱ ὀρθόδοξοι ἐκκλησίαι ἐκκλησίαι;» «Εἰς τὴν ἐρώτησιν ταύτην οὐδεμία ὑπάρχει ἐν τῇ ὀρθόδοξῃ ἐκκλησίᾳ (κατὰ τὴν προσωπικὴν μου γνώμην) αὐθεντικὴ ἀπάντησις, διότι μετὰ τὸ ἐκκλ. σχίσμα μεταξύ ἀνατολῆς καὶ δύσεως καὶ μετὰ τὴν ἔδρυσιν τῆς διαμαρτυρήσεως οὐδεμία συνήλθεν οἰκουμενικὴ σύνοδος, ἥτις θὰ ἠδύνατο νὰ δώσῃ τὴν ἀπάντησιν ταύτην, ἥ ὅποια ἀπάντησις θὰ ἐγένετο ἔπειτα

1. Ἡ γνώμη, καθ' ἣν οἱ ἐτεροδόξοι ἀποτελοῦσι μέλη τῆς ἐκκλησίας, ἡ καὶ ὑπὸ τοῦ κ. Zankow γινόμενη ἀποδεκτή, εἶναι σφαλὲρὰ εἶναι φανερόν δι' αὐτοῦ ἡ ἐκκλησία ὡς θεοσυστάτον ἴδρυμα ἰδρυθὲν ὑπὸ τοῦ Χριστοῦ πρὸς σωτηρίαν τῶν πιστῶν εἶναι μία, ὡς ἔχουσα πρὸς τοὺς ἄλλους «μίαν πίστιν, μίαν διδασκαλίαν καὶ μίαν λατρείαν» (σ. 73), οἱ ἐτεροδόξοι, οἱ ἔχοντες θεμελιώδεις διαφορὰς ἐν τῇ πίστει, δὲν δύνανται νὰ ἀποτελῶσι μέλη τῆς ἐκκλησίας. Ὁ Ἰησοῦς Χριστός, ὁ ἰδρυτὴς τῆς ἐκκλησίας, ὅστις ὡς εἰς ἔχει μίαν διδασκαλίαν, ὥρισε πρὸς σωτηρίαν ἡ ἐπὶ μυστήρια ἡ δύο καὶ ἐπομένως ἡ ὀρθόδοξος ἐκκλησία, δεχομένη ἐπὶ μυστήρια, καὶ ἡ διαμαρτυρούμενη, ἡ ἑτερομένη δύο, δὲν δύνανται ἀμφότεραι νὰ ὦσιν ἡ ὑπὸ τοῦ Χριστοῦ ἰδρυθεῖσα ἐκκλησία. Ἡ ὁ Χριστός ὥρισε ἐπὶ μυστήρια πρὸς σωτηρίαν καὶ ἐπομένως ἡ ὀρθόδοξος ἐκκλησία εἶναι ἡ ὑπὸ τοῦ Χριστοῦ ἰδρυθεῖσα ἐκκλησία, ἡ ὅποια καὶ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ διαμαρτυρούμενη ἐκκλησία εἶναι ἡ ὑπὸ τοῦ Χριστοῦ ἰδρυθεῖσα ἐκκλησία. Εἶναι φανερόν δι' αὐτοῦ ὁ Χριστός, ὡς εἰς ἔχων ἐπομένως μίαν διδασκαλίαν, θὰ ἐδίδαξεν ὅτι ὁ ἄνθρωπος σώζεται ἡ διὰ τῆς πίστεως καὶ τῶν ἔργων ἡ διὰ τῆς πίστεως μόνον καὶ ἐπομένως αἱ δύο διδασκαλίαι, αἱ γινόμεναι δεκταὶ ὑπὸ τῶν δύο ἐκκλησιῶν, τῆς ὀρθοδόξου καὶ τῆς διαμαρτυρούμενης, δὲν δύνανται ἀμφότεραι νὰ ὦσι διδασκαλίαι τοῦ Χριστοῦ. Ἡ ἑλληνικὴ ὀρθόδοξος θεολογία οὐδέποτε ἐδέχθη τοιαύτην γνώμην αἰρουσαν αὐτὴν τὴν ὑπόστασιν τῆς ἐκκλησίας. Ἐκ τοῦ ὅτι τὸ οἰκουμενικὸν πατριαρχεῖον ἐν ἐπιστολαῖς ἐκάλεσε τὴν δυτικὴν καὶ παλαιοκαθολικὴν ἐκκλησίαν «ἀδελφὰς ἐκκλησίας» δὲν ἔπεται ὅτι τὸ οἰκουμενικὸν πατριαρχεῖον δέχεται ὅτι οἱ δυτικοὶ καὶ παλαιοκαθολικοὶ ἀποτελοῦσι μέλη τῆς μιᾶς ἐκκλησίας, τῆς ὀρθοδόξου (σ. 76 ὑποσ. 30), τὰ δὲ λεγόμενα ὑπὸ τοῦ σεβ. Θυατείρων κ. Γερμανοῦ εἶναι προΐόντα φαντασίας, μὴ χρήζοντα καὶ ἀναιρέσεως. Τὸ ὅτι ἐκάστη χριστιανικὴ ἐκκλησία παρὰ τὰς δογματικὰς διαφορὰς ἀποτελεῖ ἐν σώμα τοῦ Χριστοῦ, ὅλοι δὲ αἱ χριστιανικαὶ ἐκκλησίαι ἐν μεγαλειέτερον σώμα αὐτοῦ (σ. 77 ὑποσ. 30), οὕτως ὥστε ν' ἀποτελῶσι πολλὰ σώματα τοῦ Χριστοῦ καὶ δὴ πολλὰ μικρότερα καὶ ἐν μεγαλειέτερον εἶναι φανταστικὴ θεωρία μὴ δυναμένη νὰ στηριχθῇ ἐπὶ τῆς ἀγίας Γραφῆς καὶ τῆς ἱερᾶς παραδόσεως καὶ ὁδηγοῦσα εἰς τὴν περὶ τὴν πίστιν ἀδιαφορίαν. Εἶναι φανερόν δι' αὐτοῦ ἡ θεωρία αὕτη τοῦ σεβ. Θυατείρων ἀνατρέπει ὁλόκληρον τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἱστορίαν ἀποδεικνύουσα τοὺς κατὰ τῶν αἰρετικῶν ἀγῶνας τῆς ἐκκλησίας καὶ τὴν ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας ἀπότρεξιν αὐτῶν ματαίαν καὶ ἀνόητον, διότι αἱ καθ' ἐκάστης χριστιανικαὶ ἐκκλησίαι ἀποτελοῦσι καὶ καθ' ἑαυτὰς σώματα τοῦ Χριστοῦ καὶ εἶναι μέλη τοῦ ἐνὸς μεγαλειτέρου σώματος αὐτοῦ.

δεκτὴ ὑπὸ τῆς ἑλλης ὀρθοδόξου ἐκκλησίας» (σελ. 74) δύνανται τις μετὰ πολλῆς τῆς πιθανότητος νὰ συμπεράνῃ ὅτι κατὰ τὴν γνώμην τοῦ κ. Zankow ἡ αὐθεντία ἐν τῇ ὀρθόδοξῃ ἐκκλησίᾳ ἐγκείται ἐν τῇ ἀποδοχῇ ὑπὸ τοῦ πληρώματος τῆς ὀρθοδόξου ἐκκλησίας τῶν ὑπὸ τῶν οἰκουμενικῶν συνόδων ἀποφασισθέντων¹. Οὕτως ὁμως αἰρεται ἡ πεποίθησις τῆς ὀρθοδόξου ἐκκλησίας, καθ' ἣν τὸ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐνοικοῦν ἅγιον Πνεῦμα καθοδηγῇ τὴν ἐκκλησίαν καὶ δὴ εἰς οἰκουμενικὰς συνόδους συνερχομένην πρὸς εὐρεσιν καὶ καθορισμὸν τῆς ἀληθείας καὶ ὑποδιβάσσεται ἡ ἀξία τῶν οἰκουμενικῶν συνόδων θεωρουμένων ὡς προπαρασκευαστικῶν ἀπλῶς συλλόγων πρὸς εὐρεσιν καὶ καθορισμὸν τῆς ἀληθείας, ἣν δύνανται ἡ ἐκκλησία καὶ ἄνευ οἰκουμενικῆς συνόδου νὰ εὕρῃ καὶ καθορίσῃ αὐθεντικῶς².

1. Κατὰ ταῦτα ἡ γνώμη τοῦ Florenskij, καθ' ἣν «οὐδεμία ἐξωτερικὴ αὐθεντία τοῦ δογματικοῦ ἀλαθήτου δύνανται νὰ ὑπάρχῃ ἐν τῇ ὀρθόδοξῃ ἐκκλησίᾳ καὶ δὲν πρέπει νὰ ὑπάρχῃ» (σ. 85) τὴν ὅποιαν φαίνεται ἀποδεχόμενος καὶ ὁ κ. Zankow δὲν εἶναι ὀρθή τοσοῦτε μᾶλλον, ὅσον ἡ περὶ τῆς ἐκκλησίας ὀρθοδόξος ἀντιληψὶς δὲν δύναται νὰ νοηθῇ ἄνευ τῆς παραδοχῆς ἐξωτερικῆς τινοῦ ἀληθείας καὶ τοῦ δογματικοῦ ἀλαθήτου αὐτῆς. Εἶναι φανερόν ὅτι ἡ γνώμη τοῦ Florenskij συμφωνεῖ πρὸς τὴν διαμαρτυρούμενην πρὸς ἐκκλησίαν ἀντιληψιν καὶ ἐκπεριέργως δὲν δύναται νὰ γένη ἀπαδεκτὴ ὑπὸ τῆς ὀρθοδόξου ἐκκλησίας.

2. Τὸ εἰρησυχίημα «Πολλοὶ σύνοδοι, αἵτινες ἐξωτερικῶς ὁμοῦς διέφερον τῶν οἰκουμενικῶν ἀπερρίφθησαν ἀπλῶς καὶ μόνον, διότι αἱ ἀποφάσεις αὐτῶν δὲν ἀνεγνωρίσθησαν ὑπὸ τῆς ὁλότητος τοῦ λαοῦ τῆς ἐκκλησίας ὡς γνώμη αὐτῆς» (σελ. 85 ὑποσ. 48) οὐδεμίαν ἔχει ἀποδεικτικὴν δύναμιν τῆς θέσεως τοῦ κ. Zankow ἡ ἐκκλησία εἶχεν ἀνέκαθεν τὴν πεποίθησιν, ὅτι ἐν συνόδοις καὶ δὴ οἰκουμενικαῖς συνερχομένη καθοδηγεῖται ὑπὸ τοῦ ἁγίου Πνεύματος πρὸς εὐρεσιν τῆς ἀληθείας. Αἱ οἰκουμενικαὶ ὁμως σύνοδοι ὅπως θεωρηθῶσιν ὡς τοιαῦται δὲν ἀνάγκη νὰ συγκληθῶσι μόνον ὡς οἰκουμενικαί, ἀλλὰ καὶ ἐν ταῖς συζητήσεσι νὰ ἐκφανθῶσιν ὡς τοιαῦται, ὡς καθοδηγοῦμεναι ὑπὸ τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Ἡ ἐκπλήρωσις μόνη τῶν ἐξωτερικῶν τρόπων τινὰ ὄρων τῆς συγκλήσεως τῆς οἰκουμενικῆς συνόδου δὲν εἶναι ἀρκούσα ὥστε αὕτη ἀναγνωρισθῇ ὡς τοιαύτη. Ἡ ἐνέργεια ἄλλως τε τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ δὲν γίνεται κατ' ἀνάγκην, ἀλλ' ἐλευθερῶς, ἐπομένως ἄνευ ἐξαναγκασμοῦ τῶν τε ἀτόμων καὶ τῆς ὁλης ἐκκλησίας, διὰ καθοδηγήσεως αὐτῶν ἄνευ ἄρσεως τῆς ἐλευθερίας. Ἡ ληστρικὴ σύνοδος, ὡς οἰκουμενικὴ συγκληθεῖσα, ἀπεδοκιμάσθη ἔνεκα τῶν ἐν ταῖς συζητήσεσιν ἀισθασιῶν, ἐξ ὧν ἀπεδείχθη, ὅτι αὕτη δὲν καθοδηγεῖτο πράγματι ὑπὸ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, ἐπομένως δὲν ἦτο οἰκουμενικὴ, ἀδιαφόρως ἐὰν συνεκλήθη ὡς τοιαύτη. Ἡ ἀναγνώρισις ἡ μὴ οἰκουμενικῆς συνόδου ὡς τοιαύτης, ἐφ' ὅσον ἐγγίρονται ἐνστάσεις κατ' αὐτῆς, ἀπόκειται εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἐν οἰκουμενικῇ συνόδῳ συνερχομένην. Ἡ δευτέρα οἰκουμενικὴ σύνοδος διὰ τῆς ἐπικυρώσεως τῶν πρακτικῶν τῆς πρώτης οἰκουμενικῆς συνόδου θέτει τέρμα εἰς τὰς συζητήσεις περὶ τῶν ἀποφάσεων τῆς

Ἐκτὸς τούτου, ἐὰν τὴν αὐθεντίαν τῆς ἐκκλησίας ἀποτελῇ ἡ ὀλὴ ἐκκλησία, ἐπόμενον εἶναι ὅτι ἡ γνώμη τῆς ὀλῆς ἐκκλησίας θὰ ἐκφάνεται εἴτε δι' ἐμοφώνου ἀποδοχῆς ἢ ἀπορρίψεως διδασκαλίας τινός, εἴτε κατὰ πλειονοψηφίαν, ὁπότε κατ' ἀνάγκην ἡ διδασκαλία τῆς μειοψηφούσης μερίδος θὰ εἶναι σφαλερά, ἢ δὲ διδασκαλία τῆς πλειονοψηφούσης μερίδος θὰ εἶναι ἡ ἀληθής, πρὸς ἣν ὀφείλει ἡ μειοψηφία νὰ συμμορφωθῇ. Οὕτω π.χ. προκειμένου περὶ τοῦ σχίσματος μεταξὺ ἀνατολικῆς καὶ δυτικῆς ἐκκλησίας, ἐπειδὴ τὴν πλειονοψηφούσαν μερίδα τῆς ὀλῆς ἐκκλησίας ἀποτελεῖ ἡ δυτικὴ ἐκκλησία, τῆς ἀνατολικῆς ἀποτελοῦσης τὴν μειοψηφίαν, κατ' ἀνάγκην πρέπει νὰ δεχθῶμεν ὅτι ἡ διδασκαλία τῆς ἀνατολικῆς ἐκκλησίας εἶναι σφαλερά, τῆς διδασκαλίας τῆς δυτικῆς ἐκκλησίας, τῆς ἀποτελοῦσης τὴν πλειονοψηφίαν, ὅσης ὀρθῆς καὶ ἀληθοῦς. Τὸ αὐτὸ ἀκριβῶς ἔπρεπε νὰ ἰσχύῃ καὶ περὶ τοῦ σχίσματος μεταξὺ δυτικῆς καὶ διαμαρτυρομένης ἐκκλησίας, τῆς ἀποτελοῦσης τὴν μειοψηφίαν ἀπέναντι τῆς δυτικῆς, ὡς καὶ περὶ τοῦ σχίσματος μεταξὺ δυτικῆς καὶ παλααιοκαθολικῆς ἐκκλησίας. Κατὰ ταῦτα ἡ δυτικὴ ἐκκλησία εἶναι ἡ ἀληθὴς ἐκκλησία, ἡ κατέχουσα τὴν ἀλήθειαν, ἡ δὲ ἀνατολική, ἡ διαμαρτυρομένη καὶ ἡ παλααιοκαθολική, ὡς ἀποτελοῦσαι τὴν μειοψηφίαν ἀπέναντι τῆς δυτικῆς, εἶναι ψευδεῖς ἐκκλησίαι, διδάσκουσας σφαλερὰ διδασκαλίαν. Ἰδοὺ εἰς ποῦ ἄτοπα συμπεράσματα ἔχει ἡ ἀνωτέρω θεωρία. Εἶναι φανερόν ὅτι κατὰ τὴν ἀνωτέρω θεωρίαν ἡ ἀληθὴς ἐκκλησία εἶναι ἡ περιλαμβανούσα τὰ περισσότερα μέλη καὶ ὅτι μέτρον τῆς ἀληθείας ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ εἶναι πάντοτε ἡ πλειονότης τῶν μελῶν αὐτῆς, τῶν δεχομένων διδασκαλίαν τινὰ ὡς ἀληθῆ.

III

Τὸ θεμελιῶδες σφάλμα τῆς περὶ τῆς ἐκκλησίας ἀντιλήψεως τοῦ κ. Zankow εἶναι ὅτι ἀκολουθῶν τὰς ἰδέας ἄλλων θεολόγων δέχεται ὅτι τὰ καθαρῶς ιεραρχικά δικαιώματα καὶ καθήκοντα εἶναι ἡ τέλεις τῶν μυστηρίων, ἡ τήρησις τῆς πειθαρχίας καὶ εὐτα-πρώτης οἰκουμενικῆς συνόδου, αἵτινες θεωροῦνται ἕκτοτε ὑποχρεωτικά διὰ πάντα τὰ μέλη τῆς ἐκκλησίας, ἢ δὲ ἑβδόμη οἰκουμενικὴ σύνοδος ἀνυποτάκτα τὰ πρακτικά τῆς προηγούμενης ἐπὶ Κοπηνόμου συνόδου, τῆς συζητήσεως ὡς οἰκουμενικῆς, αἵτινα θεωροῦνται ἕκτοτε ὡς μὴ ἰσχύοντα διὰ πάντα τὰ μέλη τῆς ἐκκλησίας. Ἡ ἐκκλησία δὲν δύναται νὰ ἀνατρέψῃ τὰς ἀποφάσεις οἰκουμενικῆς συνόδου, εἰ μὴ δι' οἰκουμενικῆς συνόδου καὶ δὴ προκειμένου μόνον περὶ ἀποφάσεων μὴ ἀναφερομένων εἰς τὴν πίστιν, καθ' ὅσον αἱ ἀποφάσεις αἱ ἀφορῶσαι εἰς τὴν πίστιν, ἐφ' ὅσον ἔχουσιν ἐγκρ. τὴν ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας, ἔχουσι μόνιμον ὑποχρεωτικὸν κῆρος διὰ τὴν ἐκκλησίαν. Ἐὰν ἡ ἐκκλησία εἴχῃ τὸ δικαίωμα νὰ ἀνατρέψῃ τὰς ἀποφάσεις οἰκουμενικῶν συνόδων ἄνευ ἀποφάσεως οἰκουμενικῆς συνόδου, θὰ ἐπῆρχετο ἀναρχία ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, τῆς ὁποίας τὸ πολίτευμα ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει δὲν θὰ ἦτο δημοκρατικόν, ὡς εἶναι, ἀλλ' ὀχλοκρατικόν.

Ξίας ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ ἡ κοινοποίησις τῶν δογματικῶν ἀποφάσεων αὐτῆς, ἀπὸ τῶν δικαιωμάτων δὲ τούτων εἶναι αὐστηρῶς κεχωρισμένη ἡ γνώσις τῆς ἀληθείας, ἡ ἀνήκουσα εἰς τὴν ἐκκλησίαν ὡς ὅλον, ἥτις ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ κρίνῃ, ἐὰν ἡ πίστις καὶ ἡ παράδοσις αὐτῆς τηρεῖται ἀκριβῶς. Εἶναι φανερόν ὅτι ἡ ἀνωτέρω ἰδέα τοῦ κ. Zankow ἀντίκειται εἰς τὴν περὶ τοῦ μυστηρίου τῆς ιερωσύνης διδασκαλίαν τῆς ὀρθοδόξου ἐκκλησίας, καθ' ἣν διὰ τοῦ μυστηρίου τῆς ιερωσύνης παρέχεται καὶ δὴ τῷ ἐπίσκοπῳ καὶ τῷ χάρισμα τοῦ διδάσκειν καὶ ὀρθοτομεῖν τὸν λόγον τῆς ἀληθείας. Ἡ ἐκκλησία εἶναι σῶμα, οὗτινος κεφαλὴ εἶναι ὁ Χριστός, μέλη δὲ πάντες οἱ εἰς Χριστὸν θεοεκπεπισμένοι. Ὡς τὰ μέλη τοῦ σώματος πρέπει νὰ συνεργάζωνται πρὸς συντήρησιν καὶ προαγωγὴν τοῦ σώματος, οὕτω καὶ τὰ μέλη τῆς ἐκκλησίας. Ἡ συνεργασία δ' αὕτη εἶναι καθήκον τῶν κληρικῶν καὶ λαϊκῶν, οἵτινες πρέπει νὰ καταστῶσι ζῶντα μέλη τῆς ἐκκλησίας. Κατὰ ταῦτα οἱ λαϊκοὶ ἔχουσι δικαίωμα καὶ καθήκον, καθήκον στήριζόμενον καὶ ἀπορρέον ἐκ τῆς ζωῆς ἀγάπης πρὸς τὴν ἐκκλησίαν, νὰ καθιστῶσιν ἑαυτοὺς ζῶντα καὶ ἐνεργὰ μέλη τῆς ἐκκλησίας, οἱ δὲ κληρικοὶ νὰ διαθερμάνωσι τὴν ἀγάπην τῶν λαϊκῶν πρὸς τὴν ἐκκλησίαν καὶ συνεργῶσιν ὅπως αὐτοὶ ἀποθῶσι ζῶντα καὶ ἐνεργὰ μέλη αὐτῆς. Οἱ κληρικοὶ οἵτινες φροντίζουν παντὶ τρόπῳ νὰ ἀπομακρύνωσι τοὺς λαϊκοὺς ἐκ τῆς ζωῆς τῆς ἐκκλησίας καὶ ἐκτρέφωσιν αὐτοὺς ἐν παθητικῇ τινὶ καταστάσει ἢ ἐν καταστάσει ἀδιαφορίας πρὸς τὴν ζωὴν τῆς ἐκκλησίας, ἐὰν εἴναι κληρικοὶ ὀρθόδοξοι, ἀλλ' ὑπερπαπικοί. Οἱ ὀρθόδοξοι κληρικοὶ πρέπει νὰ νοήσωσι καλῶς ὅτι μόνον διὰ τῆς συνεργασίας ταύτης δύναται νὰ ἐπέλθῃ ἀληθὴς ζωὴ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. Ἐνθ' ὅμως πάντες οἱ εἰς Χριστὸν θεοεκπεπισμένοι εἶναι μέλη τῆς ἐκκλησίας καταστάντα τοιαῦτα διὰ τῆς ὑπὸ τοῦ μυστηρίου τοῦ βαπτίσματος παρασχεθείσης χάριτος, τινὰ τῶν μελῶν αὐτῆς ἐκτὸς τῆς διὰ τοῦ βαπτίσματος παρασχεθείσης αὐτοῖς χάριτος ἔχουσι λάβει διὰ τοῦ μυστηρίου τῆς ιερωσύνης ἴδιον χάρισμα, τὸ χάρισμα τοῦ διδάσκειν καὶ ὀρθοτομεῖν τὸν λόγον τῆς ἀληθείας, τοῦ τελεῖν τὰ μυστήρια καὶ ποιμαίνειν τὴν ἐκκλησίαν, ὅπερ δὲν ἔχουσι τὰ λοιπὰ μέλη τῆς ἐκκλησίας, ὡς μὴ λαβόντα αὐτό. Ἐντεῦθεν ἡ διάκρισις τῶν μελῶν τῆς ἐκκλησίας εἰς κληρικοὺς καὶ λαϊκοὺς, διάκρισις προσερχομένη ἐξ αὐτοῦ τοῦ ἱδρυτοῦ τῆς ἐκκλησίας, τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Οἱ ἐπίσκοποι ὡς διάδοχοι τῶν ἀποστόλων ἔχουσι τὴν ὑπὸ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ δοθεῖσαν τοῖς ἀποστόλοις ἐξουσίαν τοῦ διδάσκειν, τελεῖν τὰ μυστήρια καὶ ποιμαίνειν τὴν ἐκκλησίαν. Κατὰ ταῦτα τὸ διδάσκειν εἶναι δικαίωμα τοῦ ἐπισκόπου. Καὶ δύναται μὲν ὁ ἐπίσκοπος καὶ πρέπει νὰ ἐπιτρέπῃ εἰς κατωτέρους κληρικοὺς καὶ λαϊκοὺς τὸ διδάσκειν, ἀλλ' ὁ κατώτερος κληρικὸς ἢ λαϊκός, ὅστις παρὰ τὴν γνώμην τῆς ἐκκλησίας διδάσκει, κατακρίνεται ὑπὸ τῶν κανόνων τῆς ἐκκλησίας, τῶν στήριζομένων ἐπὶ τῆς περὶ τῆς ἐκκλησίας διδασκαλίας τοῦ Χριστοῦ. Ἐνθ'

δὲ ὁ καθ' ἑκάστον ἐπίσκοπος ἔχει τὸ δικαίωμα τοῦ διδάσκειν καὶ ἐπιτηρεῖν τὴν διδασκαλίαν ἐν τῇ ἐπισκοπικῇ αὐτοῦ περιοχῇ, τὸ σύνολον τῶν ἐπισκόπων, ἡ ἱεραρχία, ἐν συνόδῳ συνεργομένη καὶ δὴ οἰκουμενικῇ, ἔχει τὸ δικαίωμα τῆς ἐπιτηρήσεως καὶ τοῦ ἐλέγχου τῆς διδασκαλίας τῆς ἑλῆς ἐκκλησίας. Τῶν συνόδων τούτων καὶ αὐτῶν τῶν οἰκουμενικῶν μετέχον πολλὰ καὶ λαϊκοί, ἀλλ' ὡς ἀκροαταὶ μόνον μὴ ἔχοντες τὸ δικαίωμα νὰ ψηφίζωσι καὶ υπογράφωσι τὰ πρακτικά, ἅτινα ὑπεγράφον μόνον οἱ ἐπίσκοποι καὶ ἐκ τῶν κατωτέρων κληρικών οἱ ἀντιπροσωπεύοντες ἐπισκόπους. Τῇ ἀδείᾳ καὶ ἐνίοτε τῇ προτροπῇ τῆς συνόδου ἐπετρέπετο ἐνίοτε εἰς εὐσεβεῖς καὶ πεπαιδευμένους λαϊκοὺς νὰ διαφωτίζωσι τὰ ἐν τῇ συνόδῳ συζητούμενα ζητήματα, ἀλλ' οὐδὲ οὗτοι εἶχον δικαίωμα ψήφου. Ἡ γνώμη, καθ' ἣν εἰ λαϊκοὶ ἔχουσι δικαίωμα νὰ συζητῶσι μετὰ τῶν ἐπισκόπων περὶ τῆς διδασκαλίας τῆς ἐκκλησίας καὶ ἐπιβάλλωσι τὴν ἐκείνων γνώμην κατὰ πλειονοψηφίαν, ἔστω καὶ ἂν ἡ πλειονοψηφία αὕτη ἀποτελεῖται ἐκ μόνων τῶν λαϊκῶν, εἶναι καθαρῶς προτεσταντικὴ διδασκαλία στηριζομένη καὶ δυναμένη νὰ στηριχθῇ μόνον ἐπὶ τῇ περὶ ἐκκλησίας προτεσταντικῆς ἀντιλήψεως.

IV

- Ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἀναπτυχθέντων προκύπτουσιν αἱ ἑξῆς θέσεις.
1. Οἱ ἐτεροδόξοι δὲν ἀποτελοῦσιν, οὐδὲ δύνανται νὰ ἀποτελῶσι, μέλη τῆς μιᾶς ἐκκλησίας.
 2. Ἐν τῇ ὀρθοδόξῳ ἐκκλησίᾳ ὑπάρχει καὶ πρέπει νὰ ὑπάρχῃ ἐξωτερικὴ αὐθεντία.
 3. Ἡ ἐκκλησία ὡς ὅλον δὲν δύναται νὰ ἀνατρέψῃ τὰς ἀποφάσεις τῶν οἰκουμενικῶν συνόδων, εἰ μὴ μόνον δι' οἰκουμενικῆς συνόδου καὶ μόνον ἐφ' ὅσον δὲν πρόκειται περὶ τῶν ἀφορώντων εἰς τὴν πίστιν.
 4. Οἱ κληρικοὶ καὶ δὴ οἱ ἐπίσκοποι ἔχουσι δικαίωμα καὶ καθήκον οὐ μόνον νὰ τελῶσι τὰ μυστήρια καὶ τηρῶσι τὴν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ εὐταξίαν καὶ πειθαρχίαν, ἀλλὰ καὶ νὰ διδάσκωσι καὶ ὀρθοτομῶσι τὸν λόγον τῆς ἀληθείας.
 5. Οἱ λαϊκοί, οἵτινες πρέπει νὰ καταστῶσι ζῶντα καὶ ἐνεργὰ μέλη τῆς ἐκκλησίας, εἶναι καὶ πρέπει νὰ ὦσι συνεργοὶ τῶν κληρικῶν.
 6. Αἱ γνώμαι τῶν λαϊκῶν, ὅσον εὐσεβεῖς καὶ πεπαιδευμένοι καὶ ἂν ὦσιν, ἐφ' ὅσον ἔρχονται εἰς ἀντίθεσιν πρὸς τὰς γνώμας τοῦ συνόλου τῆς ἱεραρχίας, δὲν δύνανται οὐδὲ πρέπει νὰ ἐπικρατῶσιν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ.

K. ΔΥΟΒΟΥΝΙΩΤΗΣ

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

*Ἠλθε.

*Ἠλθε λοιπὸν ὁ διάσημος Κριναμοῦρτι καὶ πρὸς ἡμᾶς καὶ οἱ παρ' ἡμῖν θεόσοφοι κατελήφθησαν ὑπὸ ὑστερικῆς συγκινήσεως, μάλιστα δὲ αἱ θεόσοφοι. Ὡμίλησε πρὸς πυκνὸν ἀκροατήριον περὶ ἀληθείας. Καθ'

ἣν στιγμὴν αἱ γραμμαὶ αὗται γράφονται δὲν γνωρίζομεν τί ἀληθῶς εἶπε περὶ αὐτῆς, ἐφ' ὅσον τὰ ὑπὸ τοῦ τύπου ἀνακοινούμενα δὲν ἀξιοῦσιν ἀκρίβειαν καὶ πληρότητα. Θὰ μάθωμεν λοιπὸν ἵνα εἴπωμεν καὶ ἡμεῖς τὴν ἀλήθειαν.

Πάλιν ὁ τύπος.

Δὲν εἶνε δυνατόν, φαίνεται, νὰ θεραπευτῇ τὸ λυμαινόμενον τὴν κοινωνίαν φοβερὸν κακὸν τῆς ἀναγνωσματοποιήσεως τῶν ἐγκλημάτων. Δυστυχῆς παράφρων πατήρ, φονεύσας τρία τῶν τέκνων του διὰ νὰ τὰ ἀπαλλάξῃ δῆθεν τῶν δεινῶν τοῦ βίου, κατέστη τοιοῦτο καθ' ἑκάστην ἀνάγνωσμα εἰς τὰς στήλας τινῶν ἐκ τῶν ἱφημερίδων, ὥστε νὰ παραγκωνισθῇ ἀγεδὸν πᾶν ἄλλο θέμα ἐξ ὅσων ἡ ἐνδιαφέρουν ἢ θὰ ἡδύναντο νὰ διδάξουν καὶ φρονηματίσουν τὸν λαόν. Προχθές ἀκόμη ἐγράφομεν ἐν τῇ στήλῃ ταύτῃ περὶ τῆς κολοσσιαίας εὐθύνης τοῦ τύπου. Εἶνε ἐκτάκτως λυπηρὸν ὅτι δημοσιογράφοι, ἀξιούντες νὰ εἶνε τῆς κοινωνίας φωτισταί, τὴν σκοτίζουν κατὰ τὸν καταστρεπτικώτερον τρόπον.

*Ἀξιοθρήνητα.

Ἐν τῇ ᾠδῇ τοῦ ἀρθροῦ τῆς ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἐνας σοβαρώτατος κίνδυνος» ἡ «Ἐστία» ἀποκαλύπτει δύο θλιβερώτατα πράγματα: τὴν οἰκτρὰν ἀγραμματοσύνην τῶν ἀποστόλων τῶν γυμνασίων καὶ—τὸ χειρότερον—τὴν ἄλλοτε πάντος ἰδανικοῦ εἰς τὰς ψυχὰς τῶν εἰς αὐτὰ διδασκόμενων τέκνων τοῦ ἡμετέρου λαοῦ ἀποκαλυπτόμενα ἀμολογήματα ὑπ' αὐτῶν ταύτων εἰς τὰ γράμματα τῶν εἰσητηρίων διὰ τὸ Πανεπιστήμιον ἐξετάσεων τῶν δὲν ἀναγιγνώσκουν οὔτε θέλουν νὰ γνωρίζουν οἱ νέοι τῆς βορείας Ἑλλάδος καμμίαν πατρίδα, μισοῦν μάλιστα τὴν ἑννοίαν τῆς πατρίδος, περὶ αὐτῆς ἐκφραζόμενοι διὰ τῶν ζωηροτέρων λέξεων μετὰ τῆς ἐσχάτης περιφρονήσεως. Λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν ὅτι ἐν τῇ χώρᾳ μας, ἥτις ἀπὸ καταβολῆς τῆς κατ' ἐξοχὴν ἐγνωσκετο καὶ ἐτιμᾶτο καὶ περιείπετο ὡς πατρίς ὑπὸ τῶν οἰκιστῶν τῆς ἐχόντων τὸν πατριωτισμὸν ὡς πρωτίστην τῶν ἀρετῶν, ὅτι δ' ἐκ τῆς Ἑλλάδος διὰ τῶν πλατωνικῶν στομάτων ἐδιδάχθη ἡ ἀνθρωπότητι τὴν ἑννοίαν τῆς πατρίδος ὡς τὴν τιμιωτάτην πασῶν, ἀντιλαμβάνεται τις πόσον κρίσιμος διὰ τὴν πατρίδα ἡμῶν εἶνε ἡ σημερινὴ ἐποχὴ ἀφοῦ ἐσαλεύθη ἐν ταῖς νεανικαῖς ψυχαῖς τὸ κυριώτατον τῶν ἐλλήνων ἰδίων κῶν, μετὰ μελαγχολίας δ' ἐνθυμούμεθα τὴν ἐπίσημον ἐν προσφάτῳ συνεδρίῳ τῶν ἐκπαιδευτικῶν διαβ.βαίωσιν ὅτι οὐδεὶς κομμουνιστὴς διδάσκαλος ὑπάρχει ἐν τῷ ἐκπαιδευτικῷ σωματι.

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

Κατὰ τὴν λήξαν ἐβδομάδα ἡ Δ. Ἱερὰ Σύνοδος συνηλθεν εἰς τέσσαρας συνεδρίας διοικητικὰς καὶ δικαστικὰς.

—Κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς Τρίτης ἡ Δ. Ἱερὰ Σύνοδος προέβη εἰς τὴν πληρῶσιν τῶν χηρευσουσῶν Μητροπόλεων Σαμίου καὶ Σιατίσσης καὶ Σιδηροκάστρου, ἀποκαταστήσασα εἰς μὲν τὴν Μητρόπολιν Σι-

σανίου και Σιατίστης τὸν τέως Μητροπολίτην Καμπανίας Διόδωρον, εἰς δὲ τὴν Μητρόπολιν Σιδηροκάστρου τὸν τέως Ἐπίσκοπον Ἀπαμείας Βισαίειον. Ὁ νέος Μητροπολίτης Σισανίου καὶ Σιατίστης εὐρισκομενὸς ἐν Ἀθήναις ἐποιήσατο αὐθήμερον, τὸ μέγα μύνημα ἐνώπιον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἁγ. Ἀνδρέου ὁ δὲ Μητροπολίτης Σιδηροκάστρου ἐποιήσατο αὐτὸ τὴν Πέμπτην, ἀφικομενὸς ἐκ Θεσσαλονίκης.

—Ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς μετέβη εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν τὴν παρελθούσαν Πέμπτην.

—Προερχόμενος ἐκ ΚΠολεως ἀφίκετο εἰς Ἀθήνας ὁ Ἀγγλὸς Ἐπίσκοπος Γιβραλτάρ, προῦκειτο εἰς σήμερον νὰ ἐπισκεφθῇ τὸν Μακ. Ἀρχιεπίσκοπον.

—Τὸ ἐπίσημον ὄργανον τῆς Ἱ. Συνόδου τῆς Βουλγαρικῆς Ἐκκλησίας ἐν τινι τῶν τελευταίων φύλλων τοῦ εὐφύμνου μνημονεύει τῆς σειρᾶς τῶν ἐπὶ τῇ Ἐκκ. ταπεινῇ δι τῆς Ἑλλ. Παλλ. γενεᾶς δημοσιευθέντων ἐν «Ἐκκλησίᾳ» ἄθρων τοῦ σεβ. Μητροπολίτου Γορτυνὸς καὶ Μεγαλοπόλεως κ. Πολυκάρπου.

—Διὰ τοῦ νόμου 4684 ἀρθ. 6 καθωρίσθη ἀποζημίωσις τῶν λαϊκῶν μελῶν τῶν Τοπικῶν Συμβουλίων (πλὴν τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς) ἐκ δαχ. 100 δι' ἑκάστην ἀντιμέτωπον καὶ δι' ἑκάστον ἐξ αὐτῶν μὴ δυνάμενη ὅμως τὰ ὑπερβῇ τὰς 400 δαχ. κατὰ μῆνα δι' ἑκάστον. Το Κ. Συμβούλιον τοῦ Ο. Δ. Ε. Π. διὰ νὰ διευκολύνῃ τὴν καταβολὴν τῆς ἀποζημιώσεως ταύτης παρεκάλεσε τὴν Ἑθνικὴν Τράπεζαν, ὅπως δεχθῇ νὰ καταβῇ διὰ τῶν ὑποκαταστημάτων τῆς ταύτης ἐπὶ τῇ προσαγωγῇ εἰς διπλοὺν καταστάσεως καθ' ὅρισμένον σχεδίου. Ἡ μ. ἀποδοσία τοῦ Δογιστοῦ τῶν Τοπικῶν Συμβουλίων ὡς καὶ τὰ γραφικὰ ἐξοδα βαρύνουν τὰς Ἱερὰς Μινὰς καὶ θὰ λαμβάνωνται ἐκ τῶν οὐχτιῶν πιστώσεων τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν.

—Ὁ Σύνδεσμος Θεολόγων Καθηγητῶν ἀπεφάσισε τὴν σύγκλησιν τοῦ Α' Πανελληνίου Θεολογικοῦ Συνεδρίου κατὰ τὴν 3 Ἰανουαρίου 1931, οὗτος ἡ διάρκεια καθωρίσθη τριήμερος. Το Συνέδριον θέλει ἀσχοληθῇ κυρίως μὲ τὰ ἐξῆς σπουδαιότατα Θεολογικά, Ἐκκλησιαστικά καὶ Ἐκπαιδευτικά ζητήματα:

1) Ἡ θέσις τῆς Ἐκκλησίας ἐν τῷ Κοινωνικῷ ὄργανισμῳ: α) Ἐκκλησία καὶ Φιλανθρωπία. β) Ἐκκλησία καὶ ἔργα. γ) Ἐκκλησία καὶ κοινωνικοὶ τάξεις. δ) Ἐκκλησία καὶ οἰκογένεια. ε) Κήρυγμα. ς) Καθηχτικά σχολεῖα. ζ) Μόρφωσις καὶ τοποθέτησις τοῦ Ἱ. Κλήρου (ὁποιοῦ ἑκκλησιολογικῆς σχολῆς καὶ ἱερατικῶν σχολῶν, σπουδαί, θεολογικαὶ καὶ ἐκκλησιαστικαὶ ἐκδόσεις, ἀριθμὸς ἐφημερίων καὶ ἐπισκόπων η) Μισθοδοσία κλήρου.

2) Συνεργασία Ἑλληνικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας μετὰ τῶν λοιπῶν Ἐκκλησιῶν: α) Μετὰ τῶν λοιπῶν ὀρθοδόξων αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν (κινὰ Ἐκκλησιαστικά προβλήματα—Πανορθόδοξον Θεολογικὸν Συνέδριον κ.τ.λ.). β) Μετὰ τῶν Ἐτεροδόξων Ἐκκλησιῶν.—Καθορισμὸς θέσεως τούτων ἀπέναντι ὀρθοδόξου (Συνεργασία ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ ἰδίᾳ

μὲ τὰς τοιαύτας διεθνεῖς ὁργανώσεις «Παγκόσμιον Σύνδεσμον διεθνῶς φιλίας διὰ τῶν ἐκκλησιῶν», «Πίστις καὶ Διοικήσεις» καὶ «Ζωὴ καὶ Ἑσπέρια»).

3) Ἐκπαιδευτικά—Ἐπ' ἑπταετησίαις: α) Ὡς διδασκαλίας τῶν θρησκευτικῶν ἐν τοῖς σχολείοις. β) Μέθοδοι διδασκαλίας τῶν θρησκευτικῶν. γ) Ὁργανικὴ θέσις ἐπιθεωρητοῦ τῶν θρησκευτικῶν μαθημάτων. δ) Ὁργανικὴ θέσις θεολόγου εἰς τὰ διδασκαλεῖα. ε) Ἐξηγήσεις ἐπὶ τοῦ ἀναλυτικοῦ προγράμματος. στ) Τοποθέτησις θεολόγων ἱεροφάντων τῆς θεολογικῆς σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου καὶ τῶν ἱερατικῶν σχολῶν. ζ) Συνεργασία Ἐκκλησίας καὶ θεολόγων καὶ χορηγισμοῦ αὐτῶν.

Ὁ Θεολογικὸς Σύνδεσμος λαβὼν γινώσκον τὸν ἐν τῷ μεταξύ δημοσιευθέντος καταλόγου τῶν θεμάτων τῆς προσυνόδου τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, αἰτῶν καθώρισεν ἡ ἐν Ἀγίῳ Ὁρει συνεληθούσα Πανορθόδοξος σύσκεψις, εἶδε μετὰ χαρᾶς ὅτι τὰ αὐτὰ ἀκριβῶς προβλήματα ἀπασχολοῦν καὶ τὸν θεολογικὸν κόσμον, διὰ τὴν ἀπὸ τῶν ὁποίων οἱ λαϊκοὶ θεολόγοι εὐρίσκονται ἀπὸ τὸ πλεονέκτημα τῆς Ἐκκλησίας. Τὸ ὁριστικὸν πρόγραμμα μετὰ τῶν προσκλήσεων θὰ σταλῇ εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους Θεολόγους προσεχῶς, οἵτε ἀποκριθῶσι νὰ δηλώσωσι ἐγκαίρως τὴν συμμετοχὴν αὐτῶν εἰς τὰ γόστρια τοῦ Συνεδρίου, ἀναμενόμενοι εἰς τὴν ἑσπέραν τῆς 3 (πρὸς τὸν ἅγιον Κωνσταντῖνον).

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΡΩΣΙΑΣ

Ἐν Ἀλεξάνδρῳ ἐπὶ παρουσίᾳ πυκνοτάτου ἐκκλησιαστικοῦ ἐκείνου ὁ θεμέλιος λίθος τοῦ εἰς μνήμην τοῦ Εὐαγγελιστοῦ τῆς Θεοτότου μέλλοντος ν' ἀνεγερθῇ ναοῦ τῆς αὐτόθι ρωσικῆς ὀρθοδόξου ἀποστολῆς.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΣΘΟΝΙΑΣ

Ἐν Ἐσθονίᾳ ἡ Ἐκκλησία εἶνε τελείως κεχωρισμένη ἀπὸ τοῦ κράτους. Ἐκαστὴ ἐσθονία θεωρεῖται κοινότης θρησκευτικῆ καὶ ἀποτελεῖ ἴδιον νομικὸν πρόσωπον. Ἐκ τοῦ ὅλου πληθυσμοῦ τῆς χώρας ἀνερχομένου εἰς ἐκατομμύριον 200,000 εἰς ὀρθοδόξου, ἀποτελοῦντες τὴν ἐν Ἐσθονίᾳ αὐτόνομον ὀρθοδόξον Ἐκκλησίαν, τοῦτων δὲ πάλιν αἱ 40,000 εἶνε ῥώσοι τὴν ἐθνικότητα. Μετὰ τὴν ἀνακήρυσιν τῆς δημοκρατίας ἐν Ἐσθονίᾳ ἐκ τῶν ὀρθοδόξων ναῶν ἐκλείσθησαν οἱ στρωματοῖκοι καὶ οἱ πνευματικαὶ οἱ λοιποὶ ἀφῆθησαν ἄθικτοι, ἐν αὐτοῖς δὲ τελεῖται τακτικῶς ἡ θάλα λατρεία.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΠΟΛΩΝΙΑΣ

Ὁ Προπαισάρχης τῆς ἐν Πολωνίᾳ Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ἀπέλυσεν ἐγκύκλιον πρὸς τοὺς ὀρθοδόξους πολιτίαις παρακαλεόμενος αὐτοὺς ὅπως προσερχόμενοι εἰς τὰς κάλπας κατὰ τὰς ἐπικειμένας ἐκλογὰς βουλευτῶν καὶ γερουσιαστῶν μὴ μόνον ἀσκήσωσι τὸ δικαίωμα τῆς ψήφου, ἀλλὰ καὶ τὸ καθήκον νὰ ἐκλέξωσι ἐκ τῶν ἐπὶ ψηφίσαντες μεμαρτηρημένους μέλλοντας νὰ ἐπιδείξωσιν ἐνδιαφέρον ὑπὲρ τῆς ἀκωλύτου διαβιώσεως τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ἐν Πολωνίᾳ, ὑπομνήσκων τὴν εὐμένειαν μετ' ἧς ὁ νῦν πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας ἐπέτρεψε τὴν σύγκλησιν τῆς τοπικῆς Συνόδου καὶ τὴν συμπάθειαν πρὸς τὰς ἀνάγκας τῶν ὀρθοδόξων κατοίκων τοῦ πολωνικοῦ κράτους.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ Κ-Κ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ ΤΗΣ 'ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ,

Ἐπὶ τῇ λήξει τοῦ εἰσὺν παρακαλοῦνται οἱ συνδρομηταὶ τῆς 'Εκκλησίας, ὅπως σπεύσωσι νὰ καταβάλωσι τὰς καθυστερουμένας συνδρομάς των εἰς τοὺς κατὰ τόπους ἐντεταλμένους ἢ ἀπ' εὐθείας διὰ ταχυδρομικῆς ἐπιταγῆς κατὰ τὴν ἀκόλουθον διεύθυνσιν:

Δελτίον 'Εκκλησία
Γραφεῖα Δ. Ἱ. Συνόδου.

Ἀθήνας

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΙ

67 Τὸ Τοπικὸν Συμβούλιον Ο.Δ.Ε.Π. τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Κεφαλληνίας διακηρύττει ὅτι ἐκτιθεταὶ εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἡ μονοετής μισθωσις τῶν ἐξῆς βοσκοτόπων τῆς Ἱ. Μονῆς Ἀγ. Ἀνδρέου. 1) ἡ μισθωσις τοῦ λειβαδίου τῆς Μονῆς εἰς θέσιν Ἀλαφῶνα. 2) τῶν εἰς θέσιν Ἀρμακίης τῆς περιφερείας Περατῶν βοσκοτόπων καὶ 3) τοῦ εἰς θέσιν «Μποφιάτο» ἀγροῦ κατὰ τοὺς ὅρους τοῦς κατετεθειμένου ἐν τῇ ἐν Ἀργυροστολίῳ Ὑποκαταστήματι τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, ὧν οἱ βουλούμενοι δύναται νὰ λάβωσι γνῶσιν καθ' ἑκάστην. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται τὴν 7ην Δεκεμβρίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10 12 π. μ. ἐν Ἀργυροστολίῳ καὶ ἐν τῷ συνήθει τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδικοῦ Ἀργυροστολίου ἢ τοῦ νομίμου ἀναληπτῆ αὐτοῦ, τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ ἐν Ἀργυροστολίῳ Ὑποκαταστήματος τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς καὶ τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ Ἱεροσολίου τῆς Ἱ. Μονῆς Ἀγ. Ἀνδρέου. Ἐν ἀποτίσει κατὰ ὥρας, ἀπὸ τῆς ἐκείνου ὁριζομένης ἀπὸ τῆς μειζονος προσφοράς θὰ ἐπαναλαμβάνεται αὕτη καθ' ἑκάστην ἡμέραν Κυριακὴν. Ἐν Ἀργυροστολίῳ τῇ 7 Νοεμβρίου 1930. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Τοπικοῦ Συμβουλίου Ο.Δ.Ε.Π. ὁ Κεφαλληνίας Δαμασκηνός.

68 Τὸ Τοπικὸν Συμβούλιον Κορινθίας Ο.Δ.Ε.Π. διακηρύττει ὅτι ἐκτιθεταὶ εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν μονοετοῦς ἐνοικιάσεως ἢ χορτονομῆ τῶν λειβαδίων 1) εἰς θέσιν Τριανταφυλῶ Λουζι, 2) Δορυδουβιάνα, 3) Ἅγιος Ἰλίας, 4) Λούνσουρα Καστανοβουνι, 5) Μπότσι, 6) Μουγοί, 7) εἰς ἀγροὺς εἰς θέσιν «Κουνιῶτικο», 8) μία ἀμπελος εἰς θέσιν «Πλευρές», 9) Σαγνᾶ, 10) Κατεβασιά, 11) Κοκκινιές, 12) Κοκκινιές, 13) Κοκκινιές, 14) Βουλιά 15) ὁ ὁδρόμυλος, 16) ἡ ἐκποίησις 1000 ὁκάδων κριθῆς. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται τὴν 7 Δεκεμβρίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10ην—12ην τῆς μεσημβρίας, ἐν Γκούρα καὶ ἐνώπιον τοῦ κ. Εἰρηνοδικοῦ Φενεοῦ, ἀντιπροσώπου τῆς Ἱ. Μονῆς καὶ τοῦ Ὑπετάτου ἐθν. Τραπεζῆς Κορίνθου. Ἐν Κορίνθῳ τῇ 18 Νοεμβρίου 1930 ὁ Πρόεδρος τοῦ Τοπ. Συμβουλίου Κορινθίας Ο.Δ.Ε.Π.

69 Τὸ Τοπικὸν Συμβούλιον τοῦ Ο.Δ.Ε.Π. Δημοτηριάδος προκηρύττει ὅτι ἐκτιθεταὶ εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν μονοετοῦς μισθώσεως τὰ ἐν τῇ περιφερείᾳ τῶν Κοινοτήτων Ἁγίου Λαυρεντίου καὶ Χαπίστης (Ἀγιάς) κείμενα ἐλαιοπερίβολα τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Φλαμουρίου (Σουρβιάς). Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν Βόλῳ καὶ Ἀγιά τῇ 7ῃ Δεκεμβρίου 1930 ἡμέρᾳ Κυριακῇ ἐνώπιον τῶν Εἰρηνοδικῶν Βολοῦ καὶ Ἀγιάς, ἀντιπροσώπων τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς καὶ Ἱερᾶς Μονῆς Φλαμουρίου. Πρώτη προσφορά ὀρίζεται διὰ τὰ ἐλαιοπερίβολα Ἁγίου Λαυρεντίου δραχ. 500 καὶ τῆς Χαπίστης δραχ. 200.

70 Τὸ Τοπικὸν Συμβούλιον Ο.Δ.Ε.Π. Τρικαλῶν ἐκτίθει εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν μονοετοῦς ἐνοικιάσεως τοὺς ἐν Γοργογυρίῳ καὶ Βασιμπόμλης ὡς καὶ Παντοπωλείου Γοργογυρίου, εἰς μονοετὴ ἐνοικίαν κτημάτων τῆς

Πᾶσα χρηματικὴ ἀποστολὴ καὶ ἀλληλογραφία πρὸς τὴν 'Εκκλησίαν ἀφορᾷ εἰς τὴν ἐγγραφὴν συνδρομητῶν, τὰς προκηρύξεις καὶ τὴν διεκπεραίωσιν δέον νὰ διευθύνεται ὡς ἐξῆς:

Δελτίον 'Εκκλησία
Γραφεῖα Δ. Ἱερᾶς Συνόδου.

Δι' οὗ, δι' ἀφορᾷ εἰς τὴν Σύνταξιν τοῦ φύλλου, οὕτω:

Δελτίον 'Εκκλησία
Μοσχονησίον 12α—Ἀθήνας

Ἱερᾶς Μονῆς Λουσεικίου, κατὰ τὴν 7ην καὶ 14ην Δεκεμβρίου ἐ. ἔ. ἐν Τρικαλῶν καὶ ἐνώπιον Εἰρηνοδικοῦ ἀντιπροσώπου Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ὡς καὶ ἀντιπροσώπου Μονῆς, ἐπίσης ὁδρόμυλον μπληγορίου Πύλης ἐνώπιον Εἰρηνοδικοῦ Πύργας καὶ ἀντιπροσώπου τῆς Μονῆς Ἐν Ἱερᾷ Μονῇ Λουσεικίου τῇ 15 Νοεμβρίου 1930. Ὁ ἱγούμενος Λουσεικίου Τρικαλῶν ὁ Ἀρχ. Συμεὼν Τσιταμπόπουλος.

71 Τὸ Τοπικὸν Συμβούλιον τοῦ Ο.Δ.Ε.Π. Δημοτηριάδος προκηρύττει ὅτι ἐκτιθεταὶ εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν μισθώσεως τὰ κατωθὶ κτήματα τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Φλαμουρίου (Σουρβιάς). 1) Εἰς τὰς Κοινοτήτας Σουρβιάς (Βεστνίκα) πρώτη προσφορά ἑκάστου ἐτησίως δραχ. 1.500—2) Δαμινίου 3.200—3) Μακρυνίτης 2.500—4) Παλιουρίου 1200—5) Δαμινίου χωρίου Κακάβου 900—6) Κεφαλίων 4.000. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν Βόλῳ τῇ 14ῃ Δεκεμβρίου 1930 ἡμέρᾳ Κυριακῇ ἐν τῷ συνήθει τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδικοῦ Βολοῦ, ἀντιπροσώπου τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς καὶ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Φλαμουρίου.

72 Ἐπὶ τῇ Ἱ. Μητροπόλει Φθιώτιδος Τοπικὸν Συμβούλιον Ο.Δ.Ε.Π. προκηρύσσει πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν 1) διὰ τὴν μονοετὴ μισθωσὶν τῆς περιφερείας Ἱ. Μονῆς ἁγίου Γεωργίου Μαλεσσίνης ὀνομαζομένης Λάκιζες καὶ Βιγλοβούνη 2) διὰ τὴν τριμηνίαν μισθωσὶν βοσκῆς τῶν ἐν τῇ θέσει αὐλῆς Γκοριτσῶ, μεγάλου Πεδίος, Καλόγρη, Λέσσα καὶ ἀργηλαία ἀγρῶν, καὶ τοῦ ἐλαιοπεριβάλλου Λεγνίνα ἢ παλῆαμπελος κατὰ τὰ γνωστὰ αὐτῶν ὅρια καὶ συμφῶνως τοῖς ὅροις τῆς ταύριςμου διακηρύξεως τῶν ὁποίων οἱ βουλούμενοι δύναται νὰ λάβωσι γνῶσιν εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἱ. Μονῆς καὶ τοῦ ἐν Ἀταλάντῃ Ὑπ. τοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν Ἀταλάντῃ καὶ ἐν τῷ συνήθει τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν τὴν 14ην Δεκεμβρίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10—12 π. μ. ἐνώπιον τῆς ἐπὶ τοῦ ὁμοῦ ὀριζομένης ἐπιτροπῆς. Ἐν Ἀταλάντῃ τῇ 20—11—30. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Τοπικοῦ Συμβουλίου ὁ Φθιώτιδος Ἰάκωβος.

73 Τὸ Τοπικὸν Συμβούλιον Ο.Δ.Ε.Π. τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θηβῶν καὶ Λεβαδείας προκηρύσσει ἐπαναληπτικὴν πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν διὰ τὴν μονοετὴ μισθωσὶν ἐν Δελφοῖς ἀγρῶν καὶ ἀμπελῶν τῆς Ἱ. Μονῆς Ἱερουσαλὴμ κατὰ τοὺς ὅρους τῆς διακηρύξεως τῶν ὁποίων οἱ βουλούμενοι δύναται νὰ λάβωσι γνῶσιν εἴτε εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Μητροπόλεως Θηβῶν καὶ Λεβαδείας εἴτε εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Μονῆς. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν Ἀραχῶν ἐνώπιον τοῦ ἀρμόδιου Εἰρηνοδικοῦ καὶ τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Μονῆς τῇ 14 Δεκεμβρίου 1930 ἡμέρᾳ Κυριακῇ καὶ ὥραν 11—12 π. μ. ἐπαναληφθήσεται δὲ ἡ ἐπομένην Κυριακὴν, εἰς ὁδοῦ μείζων ἐγγραφῶν καὶ μετ' ἐγγυήσεως προσφορά μετ' ὀρισμένου ποσοστοῦ κατὰ τὸς ὅρους τῆς διακηρύξεως, ὡς καὶ τὴν μεθεπομένην ὁπότε δοῖται τελεστική. Πρώτη προσφορά ὀρίσθη τὸ ποσὸν δραχμῶν 1000. (Ἐκ τοῦ Γραφείου τοῦ Τοπικοῦ Συμβουλίου).

74 Το Τοπικόν Συμβούλιον ΟΔΕΠ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θηβῶν καὶ Λαβιδείας, προκηρύττει ὅτι ἐκτίθεται ἐν τῷ συνήθει τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν τῇ 14 τοῦ μηνὸς Δεβρίου 1930 ἡμέραν Κυριακὴν ἀπὸ τῆς 10—12 π. μ. ἐν Δομβρινῇ καὶ ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου Θήβης· τοῦ ἀντιπροσώπου ἐν Θήβαις ὑποκαταστήματος τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος· καὶ τ. ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Μονῆς Δομβρῆς πρὸς τετραετὴ ἐνοικίαν τοῦ περίξ μετοχίου Ταξιάρχων περιβολίου καὶ ὁπωροφόρων δέδρων ὑπὸ τ. ὅς ὅρους τοὺς κατατεθειμένους ἐν τῷ γραφεῖν τοῦ Εἰρηνοδίκου Θήβης καὶ τῆς Μονῆς Πρώτῃ προσφορά δρχα. 1.000 ἔτησις, ἐν περιπτώσει ματαιώσεως αὐτῆς ἔκκεν οἰουδῆται λόγου ἡ μείζονος προσφοράς θὰ ἐπαναλαμβάνεται αὕτη καθ' ἑκάστην ἐφεξῆς Κυριακὴν. Ἐν Λαβιδείᾳ τῇ 2 Δεβρίου 1930 ὁ Πρόεδρος κ.ἀ.α. Ἀρχιμ. Πολ. Κουτσουπιδης.

75 Το Τοπικόν Συμβούλιον ΟΔΕΠ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θηβῶν καὶ Λαβιδείας, προκηρύττει ὅτι ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν μονοετὸς ἐνοικίασεως τὰ ἐν τῇ περιφερείᾳ τῶν Κοινοτήτων Χρυσοῦ καὶ Ἰτέας ἐλαιόδενδρα τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Δομβρῆς συμφώνως μὲ τοῦ ὅρους καὶ ὁπορώσεως τοῦ κατατεθειμένου εἰς τὸ ἐν Ἀμφισῇ ὑποκατάστημα τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος καὶ εἰς τὸ κοινοτικὸν κατάστημα τῆς Κοινοῦτος Χρυσοῦ ὅν οἱ βουλομένοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν καθ' ἑκάστην. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθῆσεται ἐν Ἰτέᾳ τῇ 14 Δεκεμβρίου 1930 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10—12 π. μ. ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου Κρισις, τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ ἐν Ἀμφισῇ ὑποκαταστήματος τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς καὶ τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Μονῆς Πρώτῃ προσφορά δρχα. 3.000. Ἡ περιπτώσει ματαιώσεως αὐτῆς ἔκκεν οἰουδῆται λόγου ἡ μείζονος προσφοράς θὰ ἐπαναλαμβάνεται αὕτη καθ' ἑκάστην ἐφεξῆς Κυριακὴν. Ἐν Λαβιδείᾳ τῇ 2 Δεβρίου 1930 ὁ Πρόεδρος κ.ἀ.α. Ἀρχ. Πολ. Κουτσουπιδης.

ΔΕΚΑΔΗΜΙΑ

76 Το Τοπικόν Συμβούλιον τοῦ Ο.Δ.Ε.Π. Παραμυθίας, διακηρύττει ὅτι ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἡ μίσθωσις τοῦ ἐλαιοκάπου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Βελλανῆς ἁγίος Ἰωάννης μετὰ τοῦ ἐλαιοπιστηρίου τὴν 15 Νοεμβρίου ἡμέραν Σάββατον ἐν τῷ συνήθει τόπῳ τῆς δημοπρασιῶν ἐνώπιον τοῦ κ. εἰρηνοδίκου Παραμυθίας, ἀντιπροσώπου τῆς Τραπεζῆς καὶ ἀντιπροσώπου τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου. Οἱ βουλομένοι δύνανται νὰ λάβωσι πλεονάζουσα πληροφορίαν παρὰ τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Παραμυθίας. Παραμυθία τῇ 1 Νοεμβρίου 1930. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Τοπικοῦ Συμβουλίου † ὁ Παραμυθίας καὶ Φιλιατῶν Ἀθηναγόρας.

77 Το Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Τατάρνης προκηρύττει ὅτι συνελείν τῆς ὑπ' ἀριθ. 160 τηλεγραφικῆς διαταγῆς τοπικοῦ Συμβουλίου «Ο.Δ.Ε.Π.» Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ναυπακτίας καὶ Εὐρυτανίας ἐκτίθεται εἰς ἐπαναληπτικὴν πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν τετραετὸς ἐνοικίασεως ὁ ἐλαιόκαπος τῶν ἐλαιοδένδρων τῆς Ἱ. Μονῆς Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθῆσεται τὴν 7ην Δεκεμβρίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10—12 ἐν τῷ συνήθει τόπῳ δημοπρασιῶν ἐν Κερασσοχωρίῳ (Κερασσοῦ) Ἀγρῶν Εὐρυτανίας καὶ ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδίκου Ἀγρῶν, ἀντιπροσώπου τοῦ ἐν Καρπενησίῳ ὑποκ)τος τῆς Ἐθν. Τραπεζῆς καὶ τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Τατάρνης. Οἱ ὅροι τῆς δημοπρασίας εὐρίσκονται εἰς τὴν διάθεσιν τῶν ἐνδιαφερομένων εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Μονῆς καὶ εἰς τὸ Γραφεῖον Κοινοῦτος Κερασσοχωρίου. Ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Τατάρνης τῇ 1 Δεκεμβρίου 1930. Το Ἡγουμενοσυμβούλιον.

78 Το Τοπικόν Συμβούλιον Ο.Δ.Ε.Π. τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φθιώτιδος προκηρύττει μειοδοτικὴν δημοπρασίαν 1) διὰ τὴν ἐπισκευὴν τῆς στέγης τοῦ καθολικοῦ Ναοῦ τῆς Ἱ. Μονῆς Ἀγάθωνος, καὶ 2) διὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ ἡμιτελοῦς κτιρίου τῆς αὐτῆς Ἱερᾶς Μονῆς, συμφώνως τοῖς ὅροις τῆς ταυταρίθμου διακηρύξεως, ὅν οἱ βουλομένοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν παρὰ τοῦ ἐν Λαμῇ Ὑπο-

κ)ματος τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς καὶ παρὰ τῷ Ἱ. Μονῇ. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθῆσεται ἐν Λαμῇ καὶ ἐν τῷ συνήθει τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν τὴν 21 Δεκεμβρίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10—12 π. μ. ἐνώπιον τῆς ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζομένης ἐπιτροπῆς. Ἐν Λαμῇ τῇ 30 Νοεμβρίου 1930 Ὁ Πρόεδρος τοῦ Τοπικοῦ Συμβουλίου † ὁ Φθιώτιδος Ἰάκωβος.

79 Το Τοπικόν Συμβούλιον Ο.Δ.Ε.Π. Καρδαμύλων διακηρύττει ὅτι ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν διετὸς ἐνοικίασεως τὰ ἐξῆς ἀγροκτήματα τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Μουιδῶν. 1) Χωράφια εἰς θέσιν Φούρκους. 2) Πλαγιά. 3) Ἑλκᾶς Γέρισμα. 4) Τσαμπαλάδικα 5) Καρίδες 6) Γερίσματα 7) Πλαγιά 8) Στρογγυλὸν 9) Πύργος 10) Βορεινὴ 11) Βορεινὴ 12) Μόκαγρος 13) Κουκίστρια 14) Κητάρ 15) Μόκαγρος 16) Κητάρ. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθῆσεται ἐν Καρδαμύλοις τὴν 28 Δεκεμβρίου 1930 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10—12 π. μ. ἐν τῷ συνήθει τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν ἔξω τοῦ Καρδαμύλου Γ. Κουτρή ἐνώπιον Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ κ. Εἰρηνοδίκου Καρδαμύλων, τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ ἐν Χίῳ Ὑπ)τος τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου τῆς Μονῆς, ὑπὸ τοῦ ὅρους τ. ὁ διαλαμβανόμενος ἐν ταυταρίθμῳ διακηρύξει ὅν οἱ βουλομένοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν καθ' ἑκάστην παρὰ τοῦ τοπικοῦ Συμβουλίου καὶ παρὰ τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου. Ἐν Καρδαμύλοις τῇ 27 Νοεμβρίου 1930. Ὁ Προεδρεύων τοῦ Τοπικοῦ Συμβουλίου Εἰρηνοδίκῃ Καρδαμύλων Γ. Δημητρόπουλος.

80 Το Ὄργανισμός διοικήσεως ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας διακηρύττει ὅτι ἐπαναλαμβάνεται τὴν 14 Δεκεμβρίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10—12 π. μ. ἐν τῷ συνήθει τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν, ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου Καπαδοκίᾳ, τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς διοικήσεως τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, ἡ τετραετὴς μίσθωσις τοῦ ἐλαιοκάπου εἰς θέσιν Καλὸ Δειλὸν τῆς Ἱ. Μονῆς Πεντέλης, συμφώνως πρὸς τοὺς ὅρους διακηρύξεως, ὅν οἱ βουλομένοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν προσερχόμενοι εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ Μον. Συμβουλίου (Μητροπ. Πεντέλης). Ὁ ἐντεταλμένος Σύμβουλος τοῦ Ο.Δ.Ε.Π.

81 Το Ὄργανισμός διοικήσεως ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας διακηρύττει ὅτι ἐπαναλαμβάνεται τὴν 14ην Δεκεμβρίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 11—12 π. μ. ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Β. Πλημμελειοδικείου Ἀθηνῶν ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου Ἀθηνῶν, τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Μονῆς καὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς 1) ἡ μονοετὴς μίσθωσις ἀγροῦ εἰς θέσιν Λουτρὸ Μενιδίου ἐκ στρεμμάτων τριῶν καὶ οὐχὶ πέντε τῆς Ἱ. Μ. Κλειστών, 2) ἡ πενταετὴς μίσθωσις τῶν λατομείων γωνιαίων λίθων καὶ οἰκοδομησίμου πέτρας Ἀμαρουσίου Κηφισίας τῆς Ἱ. Μονῆς Πετράκη καὶ 3) ἡ μονοετὴς μίσθωσις ἀγροῦ ἐκ πέντε περίπου στρεμμάτων εἰς θέσιν ἁγίος Ἐλευθέριος Πατησίων τῆς Ἱ. Μ. Κλειστών. (διὰ πρώτην φοράν), συμφώνως πρὸς τοὺς ὅρους συγγραφῆς ὑποχρεώσεων ὅν οἱ βουλομένοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν προσερχόμενοι εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ Μονασ. Συμβουλίου. (Μητροπόλεως καὶ Πεντέλης 4). Ὁ ἐντεταλμένος Σύμβουλος τοῦ Ο.Δ.Ε.Π.

82 Το ἐν Τριπόλει Τοπικόν Συμβούλιον τοῦ Ο.Δ.Ε.Π. αἰτήσῃ τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἱεροσηλικίου, ἐκθέτει εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν πρὸς ἐκποίησιν 32 ἐλαιόδενδρα τῆς Μονῆς ταύτης καίμενα εἰς θέσιν Μαντᾶ τῆς περιφερείας Βαλῶρα Μεσσηνίας, συμφώνως πρὸς ὅρους ὑποχρεώσεων οἱτινὲς εἰσιν κατατεθειμένοι εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ Εἰρηνοδίκου Μετγαλᾶ. Ἡ Δημοπρασία ἐνεργηθῆσεται ἐν Μετγαλᾷ καὶ ἐν τῷ συνήθει τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν τῇ 14ῃ Δεβρίου ἐ. ἔ. καὶ ὥρα 10—12 μεσημβρίας, συμφώνως τῇ ὑπ' ἀριθ. 1857 ἔ. ἔ. Ἐγγ. τοῦ Ο.Δ.Ε.Π. Τρίπολις τῇ 10. 11. 30. Ἀποφάσι τοῦ Τ Συμβουλίου τοῦ Ο.Δ.Ε.Π. Ὁ Προεδρεύων Πρόεδρος Πρωτοδικῶν Βουρνόζος.

Τυποκ. «Φοίνικς» ὁδὸς Σιαδίου 44 Ἀθῆναι